

مرکز تحقیقات اسلامی

اصفهان

گامی

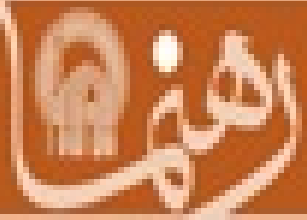

عمران
علیه السلام

www.ghaemiyeh.com
www.ghaemiyeh.org
www.ghaemiyeh.net
www.ghaemiyeh.ir

انستاز قلمس و قلمسوز
مجله قلمس و قلمسوز

احمد نبوی

پرسش‌هایی از جنس عاشورا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

رهنما ۴۱ (پرسش‌هایی از جنس عاشورا)

نویسنده:

اداره تولیدات فرهنگی آستان قدس رضوی معاونت
تبلیغات و ارتباطات اسلامی

ناشر چاپی:

انتشارات آستان قدس رضوی - به نشر

ناشر دیجیتال:

مرکز تحقیقات رایانه‌ای قائمیه اصفهان

فهرست

۵	فهرست
۶	رهنما ۴۱ (پرسش هایی از جنس عاشورا)
۶	مشخصات کتاب
۶	اشاره
۸	پرسش هایی از جنس عاشورا
۱۱	درآمد
۱۱	۱. چگونگی رفتار امام در زمان معاویه
۱۶	۲. علت همراهی خاندان امام حسین
۲۱	۳. حکمت برپاداشتن مجلس عزا
۲۷	۴. علت ذکر مصیبت
۳۱	۵. حرکت های بازدارنده در نهضت عاشورا
۴۲	درباره مرکز

رهنما ۴۱ (پرسش‌هایی از جنس عاشورا)

مشخصات کتاب

سرشناسه : مطهری، مرتضی، ۱۲۹۸ - ۱۳۵۸.

عنوان و نام پدیدآور : پرسش‌هایی از جنس عاشورا/ گردآورنده معاونت تبلیغات و ارتباطات اسلامی [آستان قدس رضوی].

مشخصات نشر : مشهد: انتشارات قدس رضوی، ۱۳۹۱.

مشخصات ظاهری : ۴۰ ص.؛ ۱۱×۱۷ س.م.

فروست : رهنما.

شابک : ۹۷۸-۶۰۰-۶۵۴۳-۷۲-۷

وضعیت فهرست نویسی : فیبا

یادداشت : کتاب حاضر حاوی ۵ پرسش و پاسخ است که چهار پرسش و پاسخ آن از آثار شهید مرتضی مطهری گردآوری شده و پرسش و پاسخ پنجم توسط گردآورنده فراهم آورده و نگاشته شده است.

موضوع : مطهری، مرتضی، ۱۲۹۸ - ۱۳۵۸ -- نظریه درباره واقعه کربلا

موضوع : واقعه کربلا، ۶۱ ق -- پرسش‌ها و پاسخ‌ها

شناسه افزوده : آستان قدس رضوی. معاونت تبلیغات و ارتباطات اسلامی

شناسه افزوده : موسسه انتشاراتی قدس رضوی

رده بندی کنگره : BP۲۳۳/۷ م/ ۶ پ ۴ ۱۳۹۱

رده بندی دیویی : ۲۹۷/۹۹۸

شماره کتابشناسی ملی : ۲۸۶۸۲۶۲

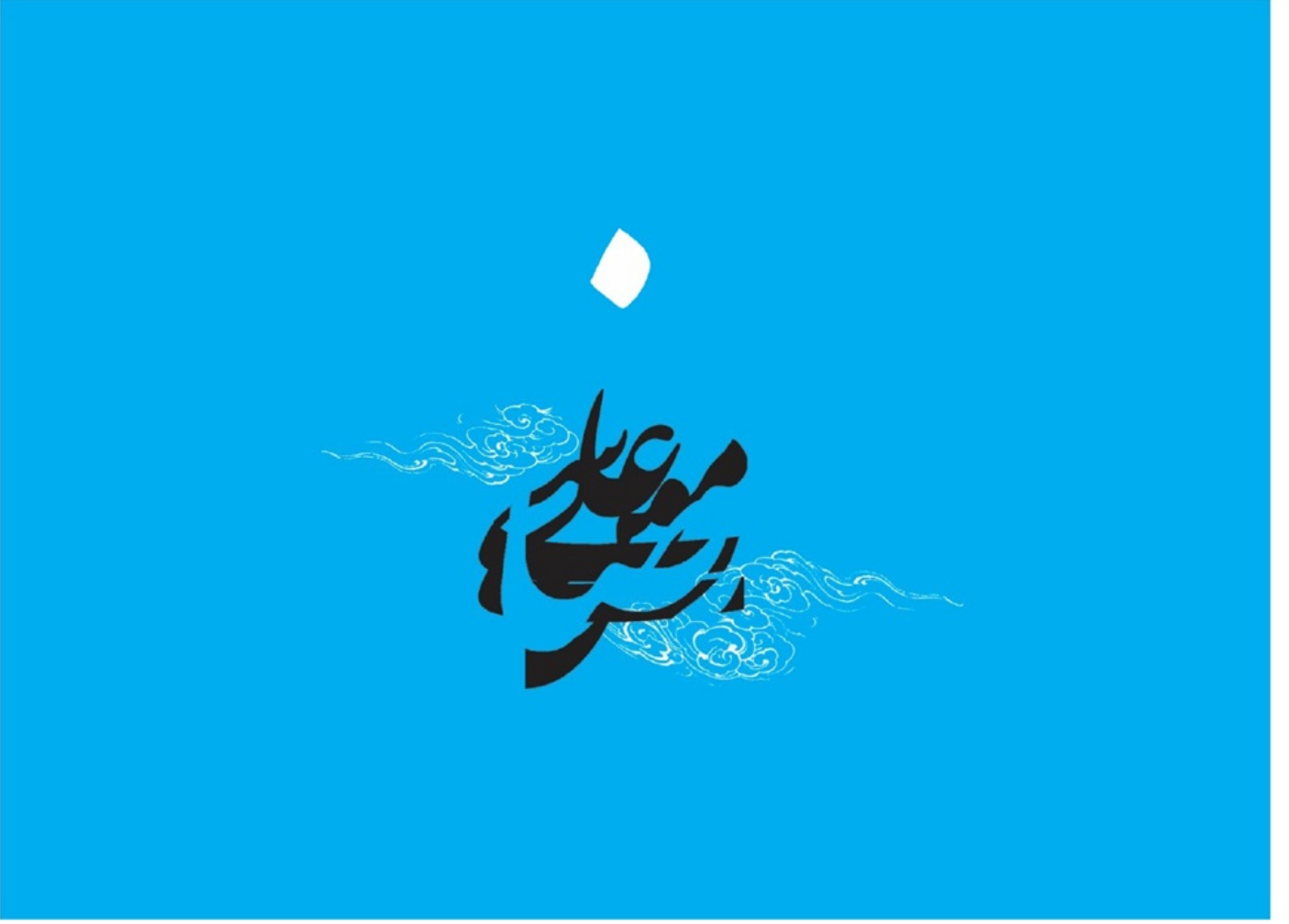
ص: ۱

اشاره

پرسیدن برای یافتن راه، خود، ارزش است...
و هر فرهنگی که به پرسشگری بها دهد
و زیباترین، دقیق‌ترین و ساده‌ترین پاسخ‌ها را پیش رو بگذارد،
گسترش و دوام خود را تضمین کرده است.
مهم، انتخاب بهترین راه است...
و **ره‌نما** گامی است در این مسیر.
همگام ما باشید و با طرح دیدگاه‌های رنگارنگتان، یاری‌مان کنید.

پاسخ به پرسش های زیر انگیزه قلم زدن و انتشار این کتابچه است:

۱. چرا امام حسین در زمان معاویه قیام نکردند؟

۲. چرا اباعبدالله علیه السلام در سفر پر خطر، اهل بیتشان را نیز همراه خود بردند؟

۳. چرا ائمه معصومین علیهم السلام، این همه تاکید کردند که مجلس عزا به پا دارید؟

۴. نقش نخبگان سیاسی و فرهنگی در برابر نهضت امام حسین علیه السلام چگونه بود؟ و امام چه واکنشی در برابر این جریان ها داشتند؟

ص: ۵

شخصیت، نهضت و مکتب حسین بن علی همواره جذاب و پرمخاطب بوده است و این اقبال وصف ناشدنی، شکل گیری و تولید آثار متنوع و متعددی را به همراه داشته است. در این میان، نوع نگاه علامه شهید، مرتضی مطهری، در ترویج فرهنگ عاشورا و تبیین صحیح شخصیت و رفتار امام حسین، ممتاز و ویژه است. چهار پرسش و پاسخی که با ویرایشی بسیار جزئی، تقدیم شما خواننده محترم می کنیم، نمونه ای از تلاش مبارک و ماندگار آن شهید می باشد. پرسش و پاسخ پنجم را گردآورنده فراهم آورده و نگاشته است.

ص: ۶

۱. چگونگی رفتار امام در زمان معاویه

۱. چگونگی رفتار امام در زمان معاویه

چرا امام حسین در زمان معاویه قیام نکردند؟

برخی جواب می دهند: «چون در آن وقت، موضوع صلح امام حسن در بین بود و امام حسین نمی خواستند برخلاف عهد برادرشان، رفتار کنند.» این سخن، درست نیست؛ زیرا، معاویه خودش آن پیمان را نقض کرده بود. قرآن کریم عهد و پیمان را محترم می شمارد؛ تا وقتی که دیگری، محترم بشمارد. قرآن نمی گوید اگر طرف نقض کرد، تو باز هم وفادار بمان؛ بلکه می گوید: [فَمَا اسَّاتَقَامُوا لَكُمْ فَاسَّاتَقِيمُوا لَهُمْ]. (۱)

البته، عهد با کافر هم محترم است. پیغمبر اکرم با قریش، در حدیبیه، قرارداد بستند و چون نقض از ناحیه آنان شروع شد، پیغمبر اکرم نیز آن قرارداد را ورق پاره ای بیش نشمردند.

ص: ۹

سِرِّ قیام نکردن سیدالشهدا این بود که ایشان فرصت بهتر و بیشتری را انتظار می کشیدند. اسلام، تاکتیک و انتظارِ فرصت بهتر را جایز، بلکه واجب می داند. مسلماً فرصت، بعد از مُردن معاویه، از زمان معاویه بهتر بود.

امام در زمان خود معاویه نیز ساکت نبودند: دائماً اعتراض می کردند؛ اکابرِ مسلمین را، جمع و با آن ها صحبت می کردند. نیز، به وسیله نامه ای که به معاویه نوشتند، حضوراً با او محاجه کردند. اما برای قیام به سَیْف، بهترین وقت را در این دانستند که صبر کنند تا معاویه بمیرد. امام مطمئن بودند که معاویه، یزید را نصب کرده تا بعد از مُردن خود، مردم را به اطاعت از یزید، دعوت کنند؛ باین حال، از نظر امام، خلافت یزید چیز تازه و غیرمنتظره ای نبود. (۱)

ص: ۱۰

۱- مرتضی مطهری، مجموعه آثار، ج ۱۷، ص ۴۹۰.

۲. علت همراهی خاندان امام حسین علیه السلام

چرا اباعبدالله در این سفر پُرخطر، اهل بیتشان را نیز همراه خود بردند؟

تقریباً، به اتفاق آرا، به ایشان می گفتند: «آقا، رفتنِ خودتان خطرناک است و مصلحت نیست؛ جانتان در خطر است... تا چه رسد که بخواهید اهل بیت خود را هم با خودتان ببرید.» اباعبدالله جواب دادند: «نه، من باید آن ها را ببرم...». در ادامه، ایشان به آن ها جوابی می دادند که دیگر نتوانند در این زمینه حرفی بزنند؛ به این ترتیب که جنبه معنویِ مطلب را بیان می کردند. مکرر شنیده اید که ایشان به رؤیایی استناد می کردند که البته در حکم وحی قاطع است: فرمودند که در عالم رؤیا، جدم به من فرموده است: «إِنَّ اللَّهَ شَاءَ أَنْ يَرَاكَ قَتِيلًا.»

گفتند: «پس اگر این طور است، چرا اهل بیت و بچه ها را همراهتان می برید؟» پاسخ دادند که این را هم جدم فرموده اند: «إِنَّ اللَّهَ شَاءَ أَنْ يَرَاهُنَّ سَبَايَا.» (= مشیت خدا! این طور قرار گرفته است

که ایشان را اسیر بیند. (۱)

در قرآن، کلمه مشیت خدا یا اراده خدا در دو موضع به کار رفته است که یکی را اصطلاحاً اراده تکوینی و دیگری را اراده تشریحی می گویند. اراده تکوینی، یعنی قضا و قدر الهی؛ و اگر چیزی، قضا و قدر حتمی الهی به آن تعلق گرفت، معنایش این است که در مقابل قضا و قدر الهی، دیگر کاری نمی شود کرد. معنای اراده تشریحی این است که خدا این طور راضی است؛ خدا این چنین می خواهد. مثلاً اگر درباره روزه می فرماید: [يُرِيدُ اللَّهُ بِكُمُ الْيُسْرَ وَلَا يُرِيدُ بِكُمُ الْعُسْرَ] (۲) یا درباره پاکي اهل بيت می فرماید: [يُرِيدُ لِيُطَهِّرَكُمْ] (۳) مقصود این است که خدا این چنین دستوری داده است و این طور

ص: ۱۳

۱- . مجلسی، بحار الانوار، ج ۴۴، ص ۳۶۴.

۲- . بقره/۱۸۵.

۳- . مائده/۶.

می خواهد؛ یعنی، رضای حق در این است.

پس، اینکه خدا خواسته است که این ها اسیر باشند، یعنی اسارتِ این ها، رضای حق است؛ مصلحت است و رضای حق، همیشه در مصلحت است و مصلحت، یعنی جهتِ کمال فرد و بشریت.

درمقابلِ این سخن، دیگر کسی چیزی نگفت؛ یعنی، نمی توانست حرفی بزند: «پس اگر چنین است که جدّ شما در عالم معنا، به شما تفهیم کرده اند که مصلحت در این است که شما کشته بشوید، ما دیگر در مقابلِ ایشان، حرفی نداریم.»

همهٔ کسانی هم که از اباعبدالله این جمله ها را می شنیدند، این جور نمی شنیدند که «... این مُقَدَّر است و من نمی توانم سرپیچی کنم.» اباعبدالله هیچ وقت به این شکل تلقّی نمی کردند. این طور نبود که وقتی از ایشان می پرسیدند: «چرا زن ها را می برید؟»، بفرمایند: «اصلاً، من در این قضیه بی اختیارم.» بلکه به این صورت می گفتند که با الهامی که از عالم معنا

به من شده است، چنین تشخیص داده ام که مصلحت در این است. این، کاری است که از روی اختیار انجام می دهم؛ ولی براساس آن چیزی که آن را مصلحت تشخیص می دهم. (۱)

ص: ۱۵

۱- . مرتضی مطهری، پیشین، ج ۱۷، ص ۳۹۵.

ص: ۱۶

۳. حکمت برپاداشتنِ مجلسِ عزا

۳. حکمت برپاداشتنِ مجلسِ عزا

چرا ائمه معصوم، این همه تأکید کردند که مجلس عزا به پا دارید؟

تکالیف شرعی بی حکمت نیست؛ منظور آنان این نبوده است که مجلس عزا برای خاندان پیغمبر همدردی و تسلیتی باشد؛ بلکه مقصود این است که داستان کربلا، به صورت مکتبی تعلیمی و تربیتی، همیشه زنده بماند.

امام حسین برای منفعت شخصی کشته نشدند. نیز، امام برای این کشته نشدند که خودشان را فدای گناهان امت کرده باشند. امام حسین در راه حق کشته شدند؛ در راه مبارزه با باطل، کشته شدند. ائمه دین خواستند که مکتب امام حسین در دنیا باقی بماند. شهادت امام حسین، به صورت یک مکتب، مکتب مبارزه حق با باطل، برای همیشه باقی بماند. وگرنه، چه فایده به حال امام حسین دارد که ما گریه بکنیم یا نکنیم و چه فایده به حال خود ما دارد که صرفاً بنشینیم، گریه ای کنیم و بلند شویم و برویم.

محدث نوری (۱) از کامل الزیارة نقل می کند که حضرت صادق به عبدالله بن حماد بصری فرمودند: «به من خبر رسیده است که در نیمه شعبان، گروهی از نواحی کوفه و مردمی دیگر، بر سر مزار امام حسین می آیند، زنانی برای آن حضرت نوحه گری می کنند، عده ای قرآن می خوانند، برخی حوادث کربلا را بیان می کنند، دسته ای نوحه گری می کنند و گروهی دیگر مرثیه می خوانند.» عرض کردم: «فدایتان شوم! آری؛ من نیز پاره ای از آنچه فرمودید، دیده ام.» فرمودند: «سپاس خدای را که در میان مردم، گروهی را قرار داد که به نزد ما می آیند، ما را می ستایند و برای ما مرثیه می خوانند، دشمنان ما را کسانی قرار می دهند که بر این کار ایشان خُرده می گیرند و خویشان ما یا غیر آنان را تهدید می کنند و اعمال ایشان را زشت می شمردند.»

پس، معلوم می شود که فلسفه این کار، تهدید دشمن و تقبیح کارهای آنان است: تحسین

ص: ۱۹

۱- . نوری، لؤلؤ و مرجان، ص ۳.

این دسته و تشویق به این نوع کار و نیز، تقبیح آن دسته و ایجاد نفرت نسبت به آن نوع کار. (۱)

ائمه دین خواستند قیام امام حسین به صورت مکتب و مشعلی فروزان، همیشه باقی بماند. این چراغی است از حق، از حقیقت دوستی، از حقیقت خواهی؛ این ندایی است از حق طلبی، از حریت، از آزادی. این مکتب حریت و این مکتب آزادی و این مکتب مبارزه با ظلم را خواستند برای همیشه باقی بماند. در زمان خود ائمه اطهار، صدور این دستور سبب شد که جریانی زنده و فعال و انقلابی به وجود آید. نام امام حسین شعار انقلاب علیه ظلم شد. (۲)

پس، اگر از ما بپرسند شما در روز عاشورا که «حسین، حسین» می کنید و به سر خودتان می زنید، چه می خواهید بگویید؟ باید بگوییم: «می خواهیم حرف آقایمان را بگوییم. هر سال، می خواهیم تجدیدحیات کنیم و عاشورا، روز تجدیدحیات ماست. در این روز، می خواهیم

ص: ۲۰

۱- مرتضی مطهری، پیشین، ج ۱۷، ص ۴۷۵.

۲- همان، ج ۲۵، ص ۳۳۸.

در کوثر حسینی شست و شو کنیم؛ تجدید حیات کنیم؛ روح خودمان را شست و شو دهیم؛ خودمان را زنده کنیم؛ از نو، مبادی و مبانی اسلام را بیاموزیم و روح اسلام را از نو، به

خودمان تزریق کنیم. ما نمی خواهیم حسّ امر به معروف و نهی از منکر، احساس شهادت، احساس جهاد و احساس فداکاری در راه حق، در ما فراموش شود. نمی خواهیم روح فداکاری در راه حق، در ما بمیرد.»

ص: ۲۱

۴. علت ذکر مصیبت

بیشتر اوقات، به ویژه در ایام مصیبت، اگرچه به اشاره هم شده، ذکر مصیبت می‌کنم. جوانی از من پرسید آیا این کار، ضرورت یا حُسنی دارد؟ اگر بناست مکتب امام حسین احیا شود، آیا ذکر مصیبت امام حسین هم ضرورتی دارد؟

بله؛ ذکر مصیبت، دستوری است که ائمه اطهار به ما داده‌اند و این دستور، فلسفه‌ای دارد و آن این است که هر مکتبی، اگر چاشنی عاطفه نداشته باشد و صرفاً مکتب و فلسفه و فکر باشد، آن قدرها در روح‌ها نفوذ نداشته و شانس بقا ندارد؛ ولی اگر مکتبی چاشنی پُری از عاطفه داشته باشد، همین عاطفه، به آن حرارت می‌دهد. معنا و فلسفه یک مکتب، آن مکتب را روشن می‌کند؛ به آن مکتب، منطق می‌دهد؛ آن مکتب را منطقی می‌کند. بی شک، مکتب امام حسین منطق و فلسفه دارد، درس دارد و باید آموخت؛ اما اگر دائماً این مکتب را صرفاً به صورت مکتبی فکری بازگو کنیم، حرارت و جوشش آن گرفته می‌شود و اساساً، کهنه می‌نماید.

این، نظر بسیار بزرگ و عمیقی بوده است؛ یک دوران‌دیشی فوق‌العاده عجیب و معصومانه‌ای بوده است که گفته‌اند برای همیشه، این چاشنی را شما از دست ندهید: چاشنی عاطفه، ذکر مصیبت حسین بن علی یا امیرالمؤمنین یا امام حسن یا ائمه دیگر یا حضرت زهرا. این چاشنی عاطفه را باید حفظ و نگهداری کنیم. (۱)

ص: ۲۵

۱- همان، ج ۱۶، ص ۵۷.

ص: ۲۶

۵. حرکت های بازدارنده در نهضت عاشورا

۵. حرکت‌های بازدارنده در نهضت عاشورا

نقش نخبگان سیاسی و فرهنگی در برابر نهضت امام حسین چگونه بود؟ و امام در برابر این جریان ها چه واکنشی داشتند؟

از آغاز اعلام تصمیم امام حسین به بیعت نکردن با یزید و به خصوص در مدت اقامتشان در مکه، چهره های شاخص و بنامی از امام درخواست تجدیدنظر کرده و پیشنهادهای مختلفی را به ایشان ارائه کردند تا مانع از قیام امام و حرکت ایشان به سمت عراق شوند. با توجه به گونه گونی افراد بازدارنده و تفاوت پیشنهادهای، می توان آنان را در سه جریان زیر تقسیم کرد:

۱-۵ جریان خودی: در این جریان، می توان از چهره های هاشمی نظیر عبدالله بن عباس، عبدالله بن جعفر و محمد حنفیه یاد کرد؛ یعنی شخصیت های مثبتی که از همراهی امام

ص: ۲۸

معذور بودند(۱) و در دیدارهای متعدد، با یادکرد از پیشینه منفی کوفیان، امام را از رفتن به عراق برحذر داشتند.

امام حسین در برابر محمد حنفیه، وصیت نامه خود را نوشتند و در آن تصریح کردند: «تنها به انگیزه سامان بخشی در دین امت جدم، برخاستم.»(۲)

نیز، در پاسخ به عبدالله بن جعفر، شبهه اختلاف انگیزی حرکت امام را که عده ای مطرح می ساختند، این چنین شُستند: «کسی که مردم را به خدا و رسول او می خواند و عمل

ص: ۲۹

-
- ۱- البته، این پرسش مطرح است که چرا این سه شخصیت فرهیخته، امام را همراهی نکردند. در پاسخ، می توان این گونه گفت که عبدالله بن جعفر از شرکت در جنگ معذور بود؛ اما فرزندان او را به کربلا فرستاد. (عبدالله ممقانی، تنقیح المقال، ج ۲، ص ۱۷۳) به گفته برخی مورخان، او در آن مقطع، نابینا شده بود. (نقدی، زینب الکبری، ص ۸۷) درباره محمد بن حنفیه نیز چنین ادعا کرده اند که او بیمار بوده و قادر به مشارکت در این حماسه نبوده است. (علامه حلّی، المسائل المهنائیه، ص ۳۸) عبدالله بن عباس نیز گویا در ماه های پایانی سال ۶۰، مشکل بینایی داشت. حتی او را نابینا دانسته اند و این بیماری، او را در همراهی با امام معذور می ساخت. (تنقیح المقال، ج ۲، ص ۱۹۱) (طبسی، الامام الحسین فی مکه المکرّمه، ج ۲، ص ۲۴۴ و ۲۴۵)
 - ۲- بحار الانوار، ج ۴۴، ص ۳۲۹.

صالح انجام می دهد، اختلاف و دشمنی نمی آفریند.» و چون در نامه پسر جعفر، سخن از امان ستاندن بود، امام بهترین امان را امان خداوند دانستند. (۱)

همچنین، امام در پاسخ به عبدالله بن عباس، فرمودند: «آنان دست از من برندارند، هر جا باشم مرا بجویند تا با ناخوشایندی، بیعتشان کنم و مرا بکشند. به خدا سوگند آنان بر من ستم کنند و من در فرمان پیامبر خدا به همان سان که فرمود، خواهم بود. إِنَّا لِلَّهِ وِإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ» (۲)

۲-۵ جریان دلسوز: این گروه را نمی توان بداندیش دانست؛ آنان جریانی بودند که خیرخواهانه، پیشنهاد تجدیدنظر در تصمیم را به امام ارائه کردند و امام نیز به فراخور سخنان و نصایح، پاسخ ایشان را فرمودند.

ص: ۳۰

۱- . وقعه الطف، ص ۱۵۵.

۲- . محمد مهدی حائری، معالی السبطين، ج ۱، ص ۲۴۶.

عبدالله بن مطيع عدوی، اوزاعی، ابوسعید خدری و مسور بن مخرمه (۱) در این جریان قرار دارند. همچنین، از فردی به نام عمر بن عبدالرحمن مخزومی یاد کرده اند که در مکه، نزد امام حسین آمد؛ امام او را بدانندیش نمی دانستند و اندرزش را «ناپسند» نمی انگاشتند. (۲) عمر بن عبدالرحمن چون نگرانی خود را از پیمان شکنی کوفیان و جنگ با حضرت اعلام داشت، امام در پاسخ، او را دعا کردند و فرمودند: «می دانم رفتار خیرخواهانه و سخنت سنجیده است؛ هرچه مقدر شده، رخ خواهد داد؛ چه به نظر تو عمل کنم، یا نه؛ و تو نزد من پسندیده ترین پندیده و خیرخواه ترین اندرزگویی.» (۳)

۳-۵ جریان فرصت طلب: چهره هایی در این جریان یافت می شدند که دلسوز امام نبودند و فقط چهره ناصحان را بر خود داشتند! عبدالله بن زبیر فردی است که به بنی هاشم بغض

ص: ۳۱

۱- . دینوری، الاخبار الطوال، ص ۲۲۸؛ طبری، دلائل الامامه، ص ۷۵؛ ابن کثیر، البدایه و النهایه، ج ۸، ص ۱۶۳ و ۱۶۵.

۲- . «ما أظنك بسى الراى و لا هو للقبیح من الأمر و الفعل.»، تاریخ طبرى، ج ۳، ص ۲۹۴.

۳- . الفتوح، ص ۸۶۷.

می ورزید و امیرمؤمنان را دشنام می داد. (۱) او هم از امام درخواست کرد که در مکه بماند و به عراق نرود؛ (۲) حال آنکه به گفته مورخان، پسر زبیر از حضور امام حسین در مکه دل خوش نبود و طمع داشت که با او بیعت کنند. او «هر روز به خدمت امام می آمد و می دانست که با حضور آن حضرت،

هیچ کس رغبت بیعت او نکند.» (۳) زمانی که امام عزم حرکت از مکه کرد، ابن عباس به پسر زبیر گفت که آنچه دوست داشتی، اتفاق افتاد! و برای او خواند: «ای پرنده! محیط برایت آماده شد. فضا برایت فراهم شد... تخم بگذار و بخوان. هرچه خواهی دانه برچین.» (۴)

عبدالله بن عمر نیز چهره مرموزی داشت. او برای ترغیب امام حسین به بیعت با یزید،

ص: ۳۳

۱- علی نمازی، مستدرکات علم رجال الحدیث، ج ۵، ص ۱۸.

۲- وقعه الطف، ص ۱۵۲.

۳- الفتوح، ص ۸۳۷.

۴- سیوطی، تاریخ الخلفاء، ص ۲۰۶.

سه دیدار با حضرت داشت (۱) و از ایشان درخواست کرد که مانند همه مردم، ره صلح پیش گیرد! (۲) امام نیز در یکی از پاسخ های خود، چنین فرمودند: «إتق الله يا ابا عبد الرحمن ولا تدعن نصرتي.» (= ای ابا عبد الرحمن، از خدا بترس و از یاری ام دست بردار.) (۳) عبدالله بن عمر نه تنها امام را یاری نکرد، بلکه پس از شهادت ایشان، نامه ای به یزید نگاشت و ضمن پذیرش خلافتش، با وی بیعت کرد. (۴)

ص: ۳۴

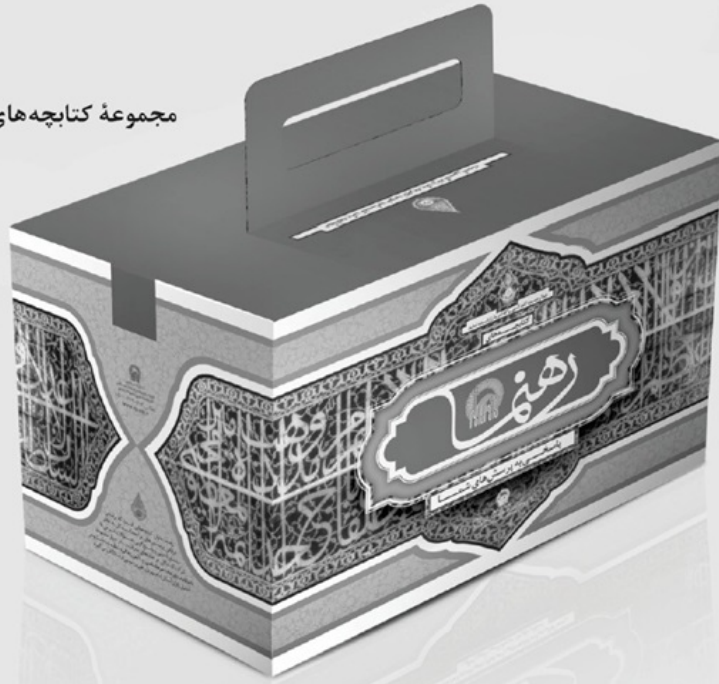
۱- ترجمه الامام الحسین، تاریخ ابن عساکر، ص ۲۰۰.

۲- خوارزمی، مقتل الحسین، ج ۱، ص ۱۹۰ و ۱۹۱.

۳- اللهوف، ص ۳۲.

۴- عسقلانی، فتح الباری، ج ۱۳، ص ۵۹.

مجموعه کتابچه های رهنما

بسمه تعالی

هَلْ يَسْتَوِي الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ

آیا کسانی که می‌دانند و کسانی که نمی‌دانند یکسانند؟

سوره زمر / ۹

مقدمه:

موسسه تحقیقات رایانه ای قائمیه اصفهان، از سال ۱۳۸۵ ه. ش تحت اشراف حضرت آیت الله حاج سید حسن فقیه امامی (قدس سره الشریف)، با فعالیت خالصانه و شبانه روزی گروهی از نخبگان و فرهیختگان حوزه و دانشگاه، فعالیت خود را در زمینه های مذهبی، فرهنگی و علمی آغاز نموده است.

مرامنامه:

موسسه تحقیقات رایانه ای قائمیه اصفهان در راستای تسهیل و تسریع دسترسی محققین به آثار و ابزار تحقیقاتی در حوزه علوم اسلامی، و با توجه به تعدد و پراکندگی مراکز فعال در این عرصه و منابع متعدد و صعب الوصول، و با نگاهی صرفا علمی و به دور از تعصبات و جریانات اجتماعی، سیاسی، قومی و فردی، بر مبنای اجرای طرحی در قالب «مدیریت آثار تولید شده و انتشار یافته از سوی تمامی مراکز شیعه» تلاش می نماید تا مجموعه ای غنی و سرشار از کتب و مقالات پژوهشی برای متخصصین، و مطالب و مباحثی راهگشا برای فرهیختگان و عموم طبقات مردمی به زبان های مختلف و با فرمت های گوناگون تولید و در فضای مجازی به صورت رایگان در اختیار علاقمندان قرار دهد.

اهداف:

۱. بسط فرهنگ و معارف ناب ثقلین (کتاب الله و اهل البیت علیهم السلام)
۲. تقویت انگیزه عامه مردم بخصوص جوانان نسبت به بررسی دقیق تر مسائل دینی
۳. جایگزین کردن محتوای سودمند به جای مطالب بی محتوا در تلفن های همراه ، تبلت ها، رایانه ها و ...
۴. سرویس دهی به محققین طلاب و دانشجو
۵. گسترش فرهنگ عمومی مطالعه
۶. زمینه سازی جهت تشویق انتشارات و مؤلفین برای دیجیتالی نمودن آثار خود.

سیاست ها:

۱. عمل بر مبنای مجوز های قانونی
 ۲. ارتباط با مراکز هم سو
 ۳. پرهیز از موازی کاری
 ۴. صرفا ارائه محتوای علمی
 ۵. ذکر منابع نشر
- بدیهی است مسئولیت تمامی آثار به عهده ی نویسنده ی آن می باشد .

فعالیت های موسسه :

۱. چاپ و نشر کتاب، جزوه و ماهنامه
۲. برگزاری مسابقات کتابخوانی
۳. تولید نمایشگاه های مجازی: سه بعدی، پانوراما در اماکن مذهبی، گردشگری و ...
۴. تولید انیمیشن، بازی های رایانه ای و ...
۵. ایجاد سایت اینترنتی قائمیه به آدرس: www.ghaemiyeh.com
۶. تولید محصولات نمایشی، سخنرانی و ...
۷. راه اندازی و پشتیبانی علمی سامانه پاسخ گویی به سوالات شرعی، اخلاقی و اعتقادی
۸. طراحی سیستم های حسابداری، رسانه ساز، موبایل ساز، سامانه خودکار و دستی بلوتوث، وب کیوسک، SMS و ...
۹. برگزاری دوره های آموزشی ویژه عموم (مجازی)
۱۰. برگزاری دوره های تربیت مربی (مجازی)
۱۱. تولید هزاران نرم افزار تحقیقاتی قابل اجرا در انواع رایانه، تبلت، تلفن همراه و ... در ۸ فرمت جهانی:

JAVA.۱

ANDROID.۲

EPUB.۳

CHM.۴

PDF.۵

HTML.۶

CHM.۷

GHB.۸

و ۴ عدد مارکت با نام بازار کتاب قائمیه نسخه :

ANDROID.۱

IOS.۲

WINDOWS PHONE.۳

WINDOWS.۴

به سه زبان فارسی ، عربی و انگلیسی و قرار دادن بر روی وب سایت موسسه به صورت رایگان .

در پایان :

از مراکز و نهادهایی همچون دفاتر مراجع معظم تقلید و همچنین سازمان ها، نهادها، انتشارات، موسسات، مؤلفین و همه بزرگوارانی که ما را در دستیابی به این هدف یاری نموده و یا دیتا های خود را در اختیار ما قرار دادند تقدیر و تشکر می نمایم.

آدرس دفتر مرکزی:

اصفهان - خیابان عبدالرزاق - بازارچه حاج محمد جعفر آواده ای - کوچه شهید محمد حسن توکلی - پلاک ۱۲۹/۳۴ - طبقه اول

وب سایت: www.ghbook.ir

ایمیل: Info@ghbook.ir

تلفن دفتر مرکزی: ۰۳۱۳۴۴۹۰۱۲۵

دفتر تهران: ۰۲۱ - ۸۸۳۱۸۷۲۲

بازرگانی و فروش: ۰۹۱۳۲۰۰۰۱۰۹

امور کاربران: ۰۹۱۳۲۰۰۰۱۰۹

مرکز تحقیقات رایانگی

اصفهان

گامی

WWW

برای داشتن کتابخانه های تخصصی
دیگر به سایت این مرکز به نشانی

www.Ghaemiyeh.com

www.Ghaemiyeh.net

www.Ghaemiyeh.org

www.Ghaemiyeh.ir

مراجعه و برای سفارش با ما تماس بگیرید.

۰۹۱۳ ۲۰۰۰ ۱۰۹

